I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 236/2008,

annettu 10 päivänä maaliskuuta 2008,

Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavaa polkumyyntitullia koskevan, asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun päättämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Tällä hetkellä voimassa oleva toimenpide on Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa sovellettava lopullinen polkumyyntitulli, joka on otettu käyttöön neuvoston asetuksella (EY) N:o 658/2002 ([2]).

2. Tarkastelua koskeva pyyntö

(2) Komissio vastaanotti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaista osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön.

(3) Pyynnön esittivät kaksi etuyhteydessä olevaa venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa, OJSC Acron ja OJSC Dorogobuzh, jotka kuuluvat Acron-holdingyhtiöön. Etuyhteytensä vuoksi näitä kahta yritystä käsitellään tässä tutkimuksessa yhtenä oikeushenkilönä, jäljempänä 'pyynnön esittäjä'. Pyyntö rajoittuu polkumyynnin tarkasteluun pyynnön esittäjän osalta.

(4) Pyynnön esittäjä väitti ja esitti riittävää alustava näyttöä siitä, että olosuhteet, joiden perusteella toimenpiteet toteutettiin, ovat muuttuneet pysyvästi. Pyynnön esittäjä toimitti alustavan näytön siitä, että sen omien ammoniumnitraatin kustannusten ja sen yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen vertailu johtaisi polkumyynnin vähenemiseen merkittävästi alle voimassa olevan toimenpiteen tason. Polkumyynnin vaikutusten korjaaminen ei tästä syystä enää edellyttäisi nykytasoisten, aiemmin määritettyyn polkumyynnin tasoon perustuvien toimenpiteiden soveltamista.

3. Menettelyn aloittaminen

(5) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätti, että oli olemassa riittävä näyttö osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille panemiseksi, mistä syystä se julkaisi 19 päivänä joulukuuta 2006 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen ([3]) Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(6) Tarkastelu oli rajoitettu polkumyyntiin, ja tarkoituksena oli arvioida, onko voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen, kumoaminen tai muuttaminen tarpeen pyynnön esittäjän osalta.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

([2]) EYVL L 102, 18.4.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 945/2005 (EUVL L 160, 23.6.2005, s. 1).

([3]) EUVL C 311, 19.12.2006, s. 55.

4. **Tutkimus**

(7) Polkumyyntitutkimus käsitti 1 päivän lokakuuta 2005 ja 30 päivän syyskuuta 2006 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

(8) Komissio ilmoitti tarkastelun vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäjälle sekä viejämaan ja yhteisön tuotannonalan edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulemista.

(9) Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(10) Pyynnön esittäjälle ja siihen etuyhteydessä oleville myyntiyrityksille Venäjän kotimarkkinoilla lähetettiin kyselylomake. Pyynnön esittäjä ja kaksi etuyhteydessä olevaa myyntiyritystä palauttivat lomakkeet täydellisesti täytettyinä.

(11) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Seuraavien yritysten toimitiloihin tehtiin tarkastuskäyntejä:

a) Vientiä harjoittavat tuottajat:

— OJSC Acron

— OJSC Dorogobuzh

b) Etuyhteydessä olevat myyntiyritykset:

— JSC Rostragronova

— JSC Kubanagronova

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(12) Tarkastelun kohteena oleva tuote on sama kuin 1 kappaleessa mainitussa tutkimuksessa eli Venäjältä peräisin olevat kiinteät lannoitteet, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', ja jotka luokitellaan nykyisin CN-koodeihin 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 91.

2. **Samankaltainen tuote**

(13) Kuten aiemmissa tutkimuksissa havaittiin ja tässä tutkimuksessa vahvistettiin, tarkasteltavana olevalla tuotteella sekä pyynnön esittäjän valmistamalla ja Venäjän kotimaanmarkkinoilla myymällä tuotteella on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja pääasiassa sama käyttötarkoitus, ja niitä pidetään siksi perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina. Koska tässä tarkastelussa käsiteltiin vain polkumyynnin määrittämistä pyynnön esittäjän osalta, päätelmiä ei tehty yhteisön tuotannonalan valmistamasta ja yhteisön kotimarkkinoilla myymästä tuotteesta.

C. **TUTKIMUKSEN TULOKSET**

(14) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittiin, ovatko nykyisen polkumyyntimarginaalin määrittämiseen vaikuttaneet olosuhteet muuttuneet ja ovatko tällaiset muutokset pysyviä.

1. **Normaaliarvo**

(15) Normaaliarvon määrittämiseksi varmennettiin ensin, että pyynnön esittäjän koko kotimaan myynti oli edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Pyynnön esittäjän kotimarkkinamyynti havaittiin edustavaksi verrattuna vientimyyntiin, koska kotimarkkinamyynnin osuus oli yli 5 prosenttia sen vientimyynnin kokonaismäärästä yhteisöön.

(16) Tämän jälkeen komissio selvitti, voitiinko kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tätä varten tarkasteltiin pyynnön esittäjän valmistaman ja kotimarkkinoilla myymän tuotteen tuotantokustannuksia.

(17) Tarkasteltavana olevan tuotteen valmistusprosessin tärkein raaka-aine on kaasu, jonka osuus kokonaistuotantokustannuksista on merkittävä. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittiin, saataisiinko asianomaisten osapuolten kirjanpidosta kohtuullisen hyvä käsitys käsiteltävänä olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

(18) Energiamarkkinoihin erikoistuneiden kansainvälisesti tunnustettujen lähteiden julkaisemien tietojen perusteella pyynnön esittäjän maksama hinta oli epänormaalin alhainen. Kuvaavaa on, että hinta oli viidennes Venäjältä viedyn maakaasun hinnasta ja myös merkittävästi yhteisön tuottajien maksamaa kaasun hintaa alempi. Tässä suhteessa kaikki saatavilla olevat tiedot osoittavat, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla olivat säänneltyjä hintoja, jotka olivat selvästi alempia kuin sääntelemättömillä maakaasumarkkinoilla maksetut markkinahinnat.

(19) Koska kaasukustannukset eivät näkyneet riittävän selvästi pyynnön hakijan kirjanpidossa, kustannuksia oli oikaistava vastaavasti. Koska Venäjän kotimarkkinoita koskevia vääristymättömiä kaasun hintoja ei ollut, kaasun hinnat oli perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti määritettävä ”mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot”. Oikaistu hinta perustui Saksan ja Tšekin rajalla (Waidhaus) vietäväksi myydyn venäläisen maakaasun keskihintaan, josta vähennettiin kuljetuskustannukset ja jota mukautettiin paikallisten jakelukustannusten huomioon ottamiseksi. Waidhaus on tärkein kanava venäläisen kaasun myynnille Euroopan unioniin, joka on venäläisen kaasun suurin markkina-alue ja jossa hinnat antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista, joten sitä voidaan pitää edustavana markkina-alueena.

(20) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä välitti, että sen kotimarkkinoilla maksaman kaasun hinnan oikaisu ei ole perusteltua, koska yrityksen kirjanpidosta käyvät täysimääräisesti ilmi kustannukset, jotka liittyvät samankaltaisen tuotteen tuotanto- ja myyntitoimintaan alkuperämaassa.

(21) Tutkittaessa samankaltaisen tuotteen tuotantokustannuksia perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti on kuitenkin määritettävä, antavatko yrityksen kirjanpitoon merkityt kustannukset *kohtuullisen hyvän* käsityksen tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista. Näin ei kuitenkaan ollut 18 kappaleessa esitetyistä syistä. Pyynnön esittäjä ei käsitellyt merkittävä eroa toisaalta Venäjän kotimarkkinoilla maksetun kaasun ja Venäjältä viedyn maakaasun hinnan ja toisaalta yhteisön tuottajien maksaman hinnan välillä. Pyynnössä ei käsitelty myöskään sitä, että maakaasun kotimarkkinahintoja säänneltiin Venäjällä ja ettei niiden voida katsoa antavan kohtuullisen hyvän käsityksen tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. Lisäksi pyynnön esittäjä ei selittänyt, miksi 18 kappaleessa esitetyistä syistä huolimatta sen kirjanpito antaisi kohtuullisen hyvän käsityksen kotimarkkinoilla myydyn samankaltaisen tuotteen tuotantoon käytetyn kaasun kustannuksista. Tästä syystä väite oli hylättävä.

(22) Pyynnön esittäjä väitti vielä, että kun kaasun hintaa oikaistiin, normaaliarvon määrittämiseksi käytettiin menetelmää, josta ei säädetä perusasetuksessa. Koska kotimaan kaasukustannukset korvattiin 19 kappaleessa kuvatulla tavalla lasketuilla kustannuksilla ja nämä kustannukset muodostavat suurimman osan samankaltaisen tuotteen kokonaiskustannuksista ja näin ollen myös laskennallisesta normaaliarvosta, normaaliarvo on itse asiassa määritetty kolmansilta ”edustavilta” markkinoilta saatujen tietojen perusteella. Pyynnön esittäjä väitti, että perusasetuksen mukaan markkinatalousmaiden osalta normaaliarvo voidaan kuitenkin määrittää vain seuraavilla menetelmillä, joissa otetaan huomioon

i) samankaltaisen tuotteen kotimarkkinahinnat tavanomaisessa kaupankäynnissä tai, jos myynti ei tapahdu tavanomaisessa kaupankäynnissä,

ii) tuotantokustannukset alkuperämaassa (lisättynä kohtuullisilla myynti-, yleis- ja hallintokustannuksilla ja voitoilla) tai

iii) samankaltaisen tuotteen edustavat vientihinnat asianmukaiseen kolmanteen maahan. Pyynnön esittäjän mukaan tällä perusteella normaaliarvoa ei pitäisi määrittää kolmansilta edustavilta markkinoilta saatujen tietojen perusteella.

(23) Olisi ensinnä huomattava, kuten 45–48 kappaleessa tuodaan esiin, että normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti. Jotta voitaisiin määrittää, tapahtuiko kotimarkkinamyynti hinnan puolesta tavanomaisessa kaupankäynnissä eli oliko se kannattavaa, on ensin kuitenkin määritettävä, muodostavatko pyynnön esittäjän kustannukset luotettavan perustan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Normaaliarvon määrittämiseen käytettävä menetelmä voidaan päättää vasta kun kustannukset on luotettavasti määritetty. Sen vuoksi on väärin väittää, että kun luotettavat kustannukset määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, otettiin käyttöön uusi menetelmä normaaliarvon määrittämiseksi.

(24) Pyynnön esittäjä väitti lisäksi, että kun kustannuksia oikaistaan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, oikaistujen kustannusten taso ei voi ylittää viejämaan vastaavien kustannusten tasoa. Muutoin kustannusten oikaisuun käytettävä menetelmä olisi vastoin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohtaa, jonka mukaan samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella.

(25) Kustannusten oikaisu tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa ei viitata tuotantokustannuksiin alkuperämaassa, vaan nimenomaisesti annetaan toimielimille oikeus käyttää muilta edustavilta markkinoilta muista maista kuin alkuperämaasta saatuja tuotantokustannuksia. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.

(26) Edellä olevassa 18 ja 19 kappaleessa esitetyt havainnot eivät ole myöskään vastoin perusasetuksen 1 artiklaa, kuten pyynnön esittäjä väitti. Vaikka perusasetuksen 1 artiklassa todetaan, että normaaliarvo on määritettävä viejämaasta saatujen tietojen perusteella, siinä myös tuodaan selvästi esiin, että säännöstä on poikkeuksia.

(27) Näin ollen pyynnön esittäjän väitteet tältä osin oli hylättävä.

(28) Pyynnön esittäjä väitti vielä, että jos sen maakaasukustannuksiin kotimarkkinoilla tehdään oikaisu, sen olisi perustuttava

i) sääntelemättömiin kaasun hintoihin Venäjällä,

ii) venäläisen maakaasun Baltian maihin suuntautuvan viennin keskimääräisiin hintoihin tai

iii) maakaasun tosiasiallisiin tuotantokustannuksiin Venäjällä sekä kohtuulliseen voittomarginaaliin.

(29) Ensinnäkään se, että komissio olisi voinut valita erilaisen perustan, ei tee Waidhausin valinnasta kohtuutonta. Valittaessa perustaa kaasun hintojen määrittämiseksi ensisijaisena kriteerinä on, että se antaa kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. On kiistämätön tosiseikka, että tämä edellytys täyttyy Waidhausin hintojen osalta. Toiseksi se, että sääntelemättömillä hinnoilla kotimarkkinoilla myydyn kaasun määrä oli vain vähäinen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja että hinnat olivat merkittävästi lähempänä säänneltyjä kotimarkkinahintoja kuin vapaasti määräytyviä vientihintoja, viittaa voimakkaasti siihen, että vallitsevat säännellyt hinnat vääristivät sääntelemättömiä hintoja. Sen vuoksi sääntelemättömiä kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää. Lisäksi katsottiin, että Venäjältä Baltian maihin vietävän kaasun hinnat eivät olleet riittävän edustavia näihin maihin suuntautuvan viennin suhteellisen vähäisen määrän vuoksi. Saatavilla ei ollut myöskään tarvittavia tietoja kuljetus- ja jakelukustannuksista, joten Baltian maihin suuntautuvalle viennille ei voitu määrittää luotettavia hintoja. Kiistämättä suurin kaasumäärä viedään Waidhausin kautta, ja se on näin ollen asianmukainen perusta oikaisulle. Pyynnön esittäjä ei toimittanut näyttöä edustavista markkinoista, muusta kuin Waidhausista, joilla hinnat antavat kohtuullisen hyvän käsityksen tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(30) Tähän liittyen pyynnön esittäjä myös väitti, että se osti noin 50 prosenttia lannoitteiden tuotannossaan kulutetusta maakaasusta Venäjän sääntelemättömiltä markkinoilta. Pyynnön esittäjän mukaan olisi sen vuoksi syrjivää oikaista sen kaasukustannuksia, jos tällaista oikaisua ei tehdä myös muille viejille, joilla on pyynnön esittäjän tavoin korkeammat kustannustasot. Tarkistettujen kyselylomakkeen vastausten perusteella pyynnön esittäjä osti maakaasua varsin vähäisiä määriä Venäjän sääntelemättömiltä markkinoilta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tästä syystä väite oli hylättävä.

(31) Jos tarkastellaan edellä olevan 28 kappaleen iii alakohdassa mainittua vaihtoehtoa eli oikaisun perustamista maakaasun todellisiin tuotantokustannuksiin Venäjällä, on huomattava, että tällaisesta vaihtoehdosta ei säädetä perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa, kuten pyynnön esittäjä väitti. Kuten 29 kappaleessa todetaan, valittaessa perustaa kaasun hintojen määrittämiseksi ensisijaisena kriteerinä on, että se antaa kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. Näin ollen tässä yhteydessä ei ole merkityksellistä, onko toimittajan asiakkaalta kaasusta veloittama hinta tuottanut voittoa. Väite oli sen vuoksi hylättävä.

(32) Pyynnön esittäjä väitti vielä, että valtion sääntelemät maakaasun kotimarkkinahinnat Venäjällä nousevat jatkuvasti ja ovat saavuttamassa tason, jolla katetaan kaasun tuotantokustannukset. Sen vuoksi kotimarkkinoiden hintaa ei voida pitää kilpailuun perustumattomana tai kohtuuttoman alhaisena.

(33) Väite on perusteeton, koska edustavien markkinoiden valinnan vaatimuksena ei ole se, ovatko hinnat voittoa tuottavia vaan se, antavatko ne kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista, kuten 29 kappaleessa selitetään. Näin ei ole valtion sääntelemien hintojen tapauksessa. Väite on lisäksi vastoin venäläisen kaasuntoimittajan julkisia lausuntoja, jotka on vahvistettu sen julkaistussa tarkistetussa tilinpäätöksessä ja joiden mukaan Venäjän kotimarkkinoiden kaasun hinnat eivät kata tuotanto-, kuljetus- ja myyntikustannuksia. Tästä syystä väite hylättiin.

(34) Waidhausin kaasuhintojen laskentamenetelmästä pyynnön esittäjä väitti, että Venäjän vientivero, joka on maksettava kaikesta viennistä, olisi pitänyt vähentää Waidhausin hinnasta, koska vientiveroa ei aiheudu kotimaassa.

(35) Markkinahinta Waidhausissa, jota pidettiin edustavina markkinoina perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on todellakin hinta vientiverojen jälkeen eikä hinta ennen veroja. Ostajan kannalta tarkasteltuna merkitystä on hinnalla, joka on maksettava Waidhausissa, eikä näin ollen ole merkityksellistä, mikä osuus hinnasta muodostuu vientiverosta ja mikä osuus maksetaan kaasun toimittajalle. Toimittaja toisaalta yrittää aina maksimoida hintansa ja sen vuoksi veloittaa korkeimman hinnan, jonka asiakkaat suostuvat maksamaan. Kun otetaan huomioon, että hinta on aina yli tuotantokustannusten niin, että toimittaja saa huomattavat voitot, hinnan muodostumiseen ei ensisijaisesti vaikuta vientiveron määrä vaan se, minkä hinnan asiakkaat suostuvat maksamaan. Sen vuoksi pääteltiin, että vientiveron sisältävä hinta eikä hinta ennen veroja on markkinoilla määräytynyt vääristymätön hinta. Tämän vuoksi pyynnön esittäjän asiaa koskevat väitteet hylättiin.

(36) Pyynnön esittäjä totesi vielä, että hintaan Waidhausissa olisi pitänyt tehdä oikaisuja laadun, saatavuuden, markkinoitavuuden, kuljetuksen ja muiden myyntiedellytysten perusteella, jotka olisivat olleet erilaiset maakaasun vienti- ja kotimaanmarkkinoilla. Hintaa Waidhausissa oikaistiinkin vienti- ja kotimarkkinoiden erilaisten kuljetuskustannusten perusteella, joten pyynnön esittäjän väite ei ole perusteltu ja on hylättävä. Pyynnön esittäjä ei toimittanut muista tekijöistä lisätietoja tai asiaa tukevaa näyttöä. Pyynnön esittäjä ei varsinkaan osoittanut – eikä muutakaan tietoa ollut saatavissa – että laadussa, saatavuudessa, markkinoitavuudessa tai muissa myyntiedellytyksissä olisi ollut eroja, jotka olisivat oikeuttaneet lisäoikaisut, eikä yrittänyt esittää määrällisiä tietoja näistä väitetyistä eroavaisuuksista.

(37) Pyynnön esittäjä väitti edelleen, että luontaisten suhteellisten etujen johdosta ei tehty oikaisuja hintaan Waidhausissa. Tältä osin väitettiin, että koska kaasua on laajasti saatavilla Venäjällä muttei yhteisössä, hinnat Venäjällä ovat luonnollisesti alempia kuin viedyn kaasun hinta. Lisäksi väitettiin, että vientikapasiteettia rajoittaa nykyinen kaasun kuljetusjärjestelmä, ja tämä korottaa Venäjän vientihintoja. Pyynnön esittäjä totesi myös, että venäläisen kaasuntoimittajan epänormaalin korkeat voitot vientimarkkinoilla olisi vähennettävä käytetystä Waidhausin hinnasta.

(38) Kuten 29 kappaleessa todetaan, ensisijaisena kriteerinä Waidhausin hintojen valinnalle perustaksi kaasun hintojen määrittämiseksi on se, että ne antavat kohtuullisen hyvän kuvan tavanomaisesti vääristymättömillä markkinoilla maksettavista hinnoista. Kotimarkkinoilla vallitsevat markkinaedellytykset eivät ole merkityksellisiä tässä yhteydessä. Näin ollen nämä väitteet oli hylättävä.

(39) Pyynnön esittäjä vastusti myös sitä, että paikallisten jakelijoiden kate on lisätty oikaistuihin kaasuhintoihin, ja väitti, että jakelijoiden voitot sisältyvät jo hintaan Waidhausissa. Pyynnön esittäjä väitti, että paikalliset jakelijat Venäjällä ovat kaasun toimittajan täysin omistamia tytäryhtiöitä ja jos näiden jakelijoiden voitot lisätään laskelmiin, tuloksena voi näin ollen olla kaksinkertainen huomioon ottaminen.

(40) Ensinnäkin on huomattava, että paikallisten jakelijoiden katteeseen sisältyvät näiden yritysten voittomarginaalin lisäksi myös niiden kustannukset maakaasun oston ja jälleenmyynnin välisenä aikana.

(41) Toiseksi väitettä ei pystytty enää tarkistamaan riittävästi. Tämä johtuu siitä, että venäläinen kaasun toimittaja ja sen tytäryhtiöt eivät kuuluneet tutkimuksen soveltamisalaan ja sen vuoksi sen organisaatiosta ja kustannusrakenteesta ei ollut riittävästi tietoja saatavilla. On myös huomattava, että Venäjällä tältä osin vallitseva tilanne, joka johtuu mm. kaasun toimittajan ja Venäjän valtion tiiviistä yhteyksistä, ei ole riittävän avoin, jotta asiasta saataisiin tarvittava näyttö.

(42) Lisäksi pyynnön esittäjä, jolla on todistustaakka, ei pystynyt toimittamaan lisätietoja tai näyttöä, joka olisi osoittanut, sisältyivätkö jakelukustannukset todella Waidhausin hintoihin ja missä määrin. Koska kotimarkkina-asiakkaat ostivat kaasua paikallisilta toimittajilta, oli kuitenkin oletettava, että niiden olisi täytynyt maksaa paikalliset jakelukustannukset, joita ei ole sisällytetty oikaisemattomaan Waidhausin hintaan. Sen vuoksi menettelyn tässä vaiheessa oli katsottava, että oikaisu on perusteltu, ja näin ollen väite oli hylättävä.

(43) Yhteisön toimielimet kuitenkin katsoivat, että tämän erityisoikaisun vaikutus polkumyyntimarginaalin laskemiseen saattaa olla merkittävä. Sen vuoksi 41 kappaleessa kuvattu erityistilanne huomioon ottaen katsottiin, että jos pyynnön esittäjä toimittaa riittävästi todennettavissa olevaa näyttöä, komissio saattaa harkita tutkimuksen avaamista uudelleen tältä osin.

(44) Pyynnön esittäjä väitti myös, että Saksan kotimarkkinoiden kaasun hinnoittelu ei perustu kilpailuun. Saksan kilpailuviranomaiset ovat parhaillaan tutkimassa hintoja, joilla Saksan suurimmat kaasun jakelijat myyvät kaasua kotimarkkinoilla, mutta tämä ei liity millään tavalla hintoihin, joilla Venäjältä vietyä kaasua myydään Waidhausissa.

(45) Edellä kuvatun valmistuskustannusten oikaisun jälkeen kotimarkkinoilla ei tapahtunut myyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(46) Sen vuoksi katsottiin, että kotimarkkinahinnat eivät muodostaneet asianmukaista perustaa normaaliarvon määrittämiseksi ja oli sovellettava muuta menetelmää. Normaaliarvo määritettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti lisäämällä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali viejän tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuskustannuksiin, joita tarvittaessa oikaistiin 19 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

(47) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen nojalla, koska pyynnön esittäjällä ei ollut tarkasteltavana olevan tuotteen osalta edustavaa kotimarkkinamyyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, koska tarkastelun kohteena oli vain yksi tuottaja. Myöskään perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, koska pyynnön esittäjän samaan yleiseen tavaraluokkaan kuuluvien tuotteiden tuotantokustannuksia olisi myös oikaistava kaasukustannusten osalta edellä 18 kappaleessa mainituista syistä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla.

(48) Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset määriteltiin muulla hyväksyttävällä menetelmällä. Kotimarkkinamyynnin määrä pohjoisamerikkalaisilla markkinoilla on merkittävä ja kilpailua esiintyy paljon kotimaisten ja ulkomaisten yritysten välillä. Tältä osin tarkasteltiin julkisesti saatavilla olevia tietoja, jotka koskivat lannoitealalla toimivia suuria yrityksiä. Todettiin, että Pohjois-Amerikan (Yhdysvaltojen ja Kanadan) tuottajia koskevat tiedot olisivat tarkastelun kannalta sopivimpia, sillä kyseisellä alueella pörssinoteeratuista yrityksistä oli saatavana runsaasti luotettavaa ja kattavaa julkista taloudellista tietoa. Sen vuoksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto määriteltiin kolmen pohjoisamerikkalaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton painotetun keskiarvon perusteella. Kyseiset tuottajat kuuluivat saman yleisen tuoteluokan (typpilannoitteet) kotimarkkinamyynnin osalta suurimpiin typpipitoisten lannoitteiden tuottajiin. Näitä kolmea tuottajaa pidettiin edustavina niiden typpilannoiteliiketoiminnan osalta, ja niiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton katsottiin sen vuoksi edustavan kyseisellä liiketoimintasegmentillä menestyneiden yhtiöiden tavanomaisia kustannuksia ja voittoa. On huomattava, että ei ollut mitään merkkejä siitä, että voiton määrä näin laskettuna ylittäisi muiden venäläisten tuottajien saman yleisen ryhmän tuotteiden myynnistä kotimarkkinoilla saaman voiton.

(49) Yhteisön tuotannonala vastusti myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin edellä sovellettua lähestymistapaa ja väitti, että pyynnön esittäjän omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia olisi pitänyt käyttää. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa kuitenkin säädetään, että myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka koskee tutkittavana olevan viejän tuotteen valmistamista ja myyntiä, joka tapahtui tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tässä tapauksessa näin ei ollut, kuten 45 ja 46 kappaleessa todettiin, ja väite oli näin ollen hylättävä.

2. **Vientihinta**

(50) Vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, jotka tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettiin tai jotka siitä oli maksettava, kun se myytiin vientiin yhteisöön.

3. **Vertailu**

(51) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin vapaasti tehtaalla -tasolla. Normaaliarvojen ja vientihintojen välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon, oikaisujen muodossa, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Kuljetus-, luotto-, pakkaus- ja pankkimaksujen perusteella tehtiin asianmukaisia oikaisuja aina, kun ne todettiin kohtuullisiksi ja paikkansa pitäviksi ja niistä esitettiin todennettu näyttö.

4. **Polkumyyntimarginaali**

(52) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa vientihintojen painotettuun keskiarvoon.

(53) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla esiintyi polkumyyntiä. Polkumyyntimarginaali, ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana, on 42,06 prosenttia.

5. **Tutkimusajanjaksolla vallinneiden olosuhteiden pysyvyys**

(54) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittiin, voitaisiinko polkumyynnin osalta tapahtunutta olosuhteiden muutosta kohtuudella pitää pysyvänä.

(55) Tältä osin olisi todettava, että normaaliarvo määritettiin alkuperäisessä tutkimuksessa Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla kannattavien myyntihintojen perusteella, koska Venäjä ei kyseisenä ajankohtana ollut markkinatalousmaa. Parhaillaan tehtävässä tarkastelussa Venäjä katsotaan markkinatalousmaaksi ja normaaliarvo määritellään sen vuoksi pyynnön esittäjän omien tuotantokustannusten perusteella, joita on tarvittaessa oikaistu. Ei todettu viitteitä siitä, että tässä tutkimuksessa määritettyä normaaliarvoa ei voitaisi katsoa pysyväksi.

(56) Mitään näyttöä ei havaittu siitä, etteikö vientimyyntiä jatkettaisi nykyisellä hintatasolla.

(57) Edellä sanotun perusteella voidaan kohtuudella katsoa, että alkuperäisen tutkimuksen jälkeen polkumyynnissä tapahtunutta olosuhteiden muutosta (joka perustuu nyt pyynnön esittäjän normaaliarvon ja vientihintojen vertailuun) voidaan pitää pysyvänä.

D. **TARKASTELUN PÄÄTTÄMINEN**

(58) Alkuperäisessä tutkimuksessa tulli vahvistettiin tietyksi euromääräksi tonnia kohti, joten tässä tutkimuksessa olisi noudatettava samaa. Nykyisen polkumyyntimarginaalin perusteella laskettu tulli on 48,09 euroa/tonni.

(59) On muistettava, että kuten neuvoston asetuksen (EY) N:o 658/2002 johdanto-osan 94 kappaleessa todettiin päätettäessä lopullisista toimenpiteistä vuonna 2002, käyttöön otettavan lopullisen tullin määrä määritettiin alhaisemman tullin säännön mukaisesti vahinkomarginaalin perusteella. Asetuksen (EY) N:o 658/2002 1 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaan tällä hetkellä voimassa oleva tulli riippuu tuotelajista ja vaihtelee 41,42 eurosta/tonni 47,07 euroon/tonni.

(60) Koska tämänhetkisen polkumyyntimarginaalin perusteella määritetty tulli on korkeampi kuin tämänhetkinen tulli, tarkastelu olisi päätettävä muuttamatta pyynnön esittäjään sovellettavaa tullia, joka olisi säilytettävä alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistetun polkumyyntitullin tasoisena.

E. **SITOUMUS**

(61) Pyynnön esittäjä ilmoitti olevansa kiinnostunut tarjoamaan sitoumuksen muttei pystynyt tarjoamaan riittävän perusteltua hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa asetetussa määräajassa. Tämän vuoksi komissio ei voinut hyväksyä mitään hintasitoumuksia. Kun kuitenkin otetaan huomioon useiden seikkojen monimutkaisuus, esimerkiksi

1) tarkasteltavana olevan tuotteen hinnan vaihtelu, joka edellyttäisi jonkinlaista vähimmäishintojen indeksointia mutta jota keskeinen kustannustekijä ei riittävästi selitä, ja

2) tarkasteltavana olevan tuotteen erityinen markkinatilanne (mm. viejän rajoitettu tuonti tämän tarkastelun vuoksi),

vaikuttaa siltä, että on tarpeen vielä pohtia, olisiko sitoumus ja siihen yhdistetty indeksoitu vähimmäishinta ja määrällinen katto toimiva ratkaisu.

(62) Tämän monimutkaisen tilanteen vuoksi pyynnön esittäjä ei pystynyt muotoilemaan hyväksyttävää sitoumustarjousta määräajassa, kuten edellä todettiin. Edellä esitetyn perusteella neuvosto katsoo, että pyynnön esittäjälle olisi poikkeuksellisesti annettava mahdollisuus täydentää sitoumustarjoustaan edellä mainitun määräajan jälkeen mutta 10 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

F. **PÄÄTTÄMINEN**

(63) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella nykyinen tarkastelu aiottiin päättää ja pitää voimassa nykyinen polkumyyntitulli pyynnön esittäjän tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa. Kaikille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa. Huomautukset otettiin huomioon, kun ne olivat oikeutettuja ja perustuivat näyttöön,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Ainoa artikla

Päätetään asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan nojalla aloitettu, Venäjältä peräisin olevien kiinteiden lannoitteiden, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia ja jotka kuuluvat CN-koodeihin 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 91, tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskeva osittainen välivaiheen tarkastelu muuttamatta voimassa olevia polkumyyntitoimenpiteitä.

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. RUPEL